

téllal és nem puskagolyóval, mégcsak nem is gázzal, hanem késsel, villával és pohárral. Igen, így van: mértéktelenül esznek, isznak s évekkkel, vagy évtizedekkel megrövidítik az életüket.

Bibliánk eredeti szava jelenti azt is, hogy megfontoltan, józanul. Elgondolkozhatunk azon is, hogy Pál apostol ugyanezt a fogalmat használja a Szentlélekre is, amikor arról beszél, hogy Isten nekünk az erőnek, a szeretetnek és a józságnak Lelkét adta. /2 Tim. 1,7/ Tehát a nekünk megjelent kegyelem, a nekünk adatott "józságnak Lelke" tesz minket is mértékletes, megfontolt, józan emberekké. Bizonyosan nem vagyunk megszese az igazságtól, ha így foglaljuk össze: megvilágított embereké. Az üdvözítő kegyelem tehát önmagunkkal szemben mértékletes életre nevel.

Igazán.

De amíg a mértékletesség, a megfontoltság, a józság, a megvilágítottság - kinek ahogyan tetszik - , önmagunk megbecsülését jelenti, addig alapigénk második üzenete "igazán" a másik ember, azaz embertársaink megbecsülésére nevel minket.

Bibliánk eredeti szava az UT-ben ötször fordul elő. Amikor az emberre vonatkoztatva hangzik, akkor "méltán", "igazán" szóval fordítják. /Ik. 23,41; 1 Kor. 15,34; 1 Thesz. 2,10/ Amikor Istenre vonatkoztatva szólal meg, akkor így adják vissza bibliafordítóink: "igazságosan", 1 Pt. 2,23: Aki szidalmaztatván, viszont nem szidalmazott, szenvedvén nem fenyegetőzött; hanem hagyta az igazságosan ítélőre.

Nyilvánvalóan arról van itt szó, hogy a kegyelem igazságos emberekké nevel bennünket. Olyan emberekké, akik gyűlöljük a hazugságot, mégha az az udvariaskodás formájában jelenik is meg. Atyámfiai, engedjük, hogy a minket üdvözítő kegyelem határozza meg embertársainkhoz való viszonyunkat is; azaz